

FOAIE PAROHIALĂ

22 - 28 noiembrie 2026

Parohia „Sfântul Gheorghe”
Oradea, str. Louis Pasteur, 26
www.parohiasfantulgheorghe.ro
Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

O, Marie, Fecioară Preacurată și Mamă aducătoare de fruct bogat… Tu te-ai aflat de secole în ochii lui Dumnezeu… Tu ai devenit cu adevărat necreată față de Dumnezeu, înaintea tuturor creaturilor, pentru ca apoi să-L servești fiind creată.

Pentru aceea la început, când toate lucrurile aveau să fie făcute, te-ai deosebit între toți și între toate înaintea lui Dumnezeu, oferindu-I cea mai mare bucurie. Dumnezeu s-a bucurat de fructele lucrării tale, pe care le-ai înfăptuit cu ajutorul Lui; Fiul din motivația statorniciei Tale în virtuți; iar Spiritul Sfânt din ascultarea ta plină de umilință. Dar bucuria Fiului și a Spiritului Sfânt a fost de asemenea și bucuria Tatălui. Și așa cum S-au bucurat Ei de aceasta prin tine, singura bucurie, așa cu toții avem față de Tine, Presfântă Marie, o singură iubire. Amin.

(După Sfânta Brigita a Suediei)

RUGĂCIUNE

O, Mântuitorul meu, fă ca printr-o dorință fierbinte și stăruitoare, să caut perla înțelepciunii dumnezeiești, cel puțin așa precum caută oamenii comorile și banii, căci Tu ai promis că dacă o voi căuta în acest fel, o voi afla…

O, Iubire neprețuită, o, minunată unire a iubirii cu Dumnezeu cel Preaiubitor, Tu te numești iubire și reprezinți piatra neprețuită, singură în ființă, dar totuși întreită în Persoane, și atât de iubită în unire, că pe toți cei care se unesc și se apropie de Tine, îi face de un singur spirit cu Tine. Descoperă-mi și mie această perlă neprețuită pentru ca să trăiesc pentru ea și să o dobândesc. Iată îți ofer toate cele pe care le am; iar atunci când voi avea mai mult, mai mult îți voi oferi, deoarece toate acestea sunt mici, față de ceea ce este cu adevărat prețios. Fă, Doamne, prin harul tău, să-Ți servesc nu pentru recompensă, ci din iubire curată față de Tine. Amin.

(După L. da Ponte)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naştere: **Horea Pop, Rareș Oros, Alina Silaghi** și **Karla Mihaela Bontu**, în numele comunităţii Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire şi bucurii. Preoţii parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Săraci de bogăția noastră

Luna aceasta, noiembrie, ne pune în fața ochilor trei oameni bogați: cel la poarta căruia stă Lazăr, cel de astăzi și tânărul bogat pe care îl vom vedea peste puțină vreme întrebându-l pe Isus ce să facă pentru a moșteni viața veșnică. În toate cele trei exemple, Cuvântul lui Dumnezeu ne deschide perspectiva vieții veșnice, încercând să ne elibereze din viziunea îngustă a acestei lumi, de care de multe ori suntem copleșiți, devenind astfel robi.

Viața trupească și cea spirituală se împletesc încotinuu și fiecare moment pe care îl trăim, zidește sau distruge ceva. Noi vedem doar ceea ce se întâmplă în jurul nostru. Isus în schimb ne invită să pornim de la ceea ce vedem și să ajungem la ceea ce putem percepe doar cu ochii credinței. Bogatul de astăzi vede hambarele și zidește apoi distruge și din nou zidește ceea ce lui i se pare un viitor fericit. Deoarece îi lipsește perspectiva divină, cea a vieții veșnice, zidurile se ridică însă în jurul lui, ca o temniță, izolându-l și de aproapele și de Dumnezeu.

Unde greșesc toți acești bogați? În primul rând în maniera autistă de a trata viața, izolându-se în relativa bunăstare pe care o dobândesc. Invitația pe care Dumnezeu ne-o adresează de a intra în comuniune cu El și cu ceilalți oameni nu face apel nici la bune maniere, nici la niște reguli de respectat, ci la realitate. Este un adevăr, neinterpretabil, faptul că viața aceasta e limitată. E un dat de fapt punctul terminus cu care moartea însemnează viața noastră a tuturor, dincolo de care nu vom putea lua nimic cu noi din această viață. Și atunci Dumnezeu, în Isus Cristos ne oferă soluția: ne dă posibilitatea de a transforma la un schimb extrem de avantajos bogățiile acestei lumi în bogății veșnice. Ne dă cheia ce deschide porțile autismului ce pe toți ne ispitește, dăruindu-ne frați și surori, cu care să parcurgem împreună drumul spre veșnicie, pe urmele Fiului lui Dumnezeu. Rămâne însă la latitudinea noastră să acceptăm sau nu oferta de libertate a Creatorului. Este în fond o chestiune de încredere și aici se joacă libertatea noastră. Putem să ne punem încrederea în bogățiile noastre încercând să prelungim cât mai mult cu putință timpul acordat, asemenea copiilor care încearcă să prelungească timpul vacanțelor. Rezultatul va fi cam același... Și eticheta pe care Dumnezeu ne-o va atribui, „nebunule", va fi pe măsură. Cum altfel s-ar putea numi un om care are la dispoziție o corabie și un întreg echipaj gata să-l ajute, dar care în schimb alege să pornească în larg de unul singur, agățat de un fir de pai?

Nu găsesc o mai bună încheiere decât cea a evangheliei: „Aşa se întâmplă cu cel ce-şi adună comori sieşi şi nu se îmbogăţeşte în Dumnezeu". Amin.

PF Claudiu